

POSTANOWIENIE

Dnia 23 czerwca 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Grzegorz Misiurek (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Krzysztof Pietrzykowski

SSN Agnieszka Piotrowska

w sprawie z powództwa K. P.

przeciwko J. Ś.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 23 czerwca 2017 r.,

zażalenia powoda na postanowienie Sądu Okręgowego

w W. z dnia 14 września 2016 r., sygn. akt IV Ca .../15,

- I. uchyla zaskarżone postanowienie w części odrzucającej wniossek o sporządzenie uzasadnienia;**
- II. odrzuca zażalenie w pozostałym zakresie.**

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy postanowieniem z dnia 14 września 2016 r. oddalił wniosek powoda K. P. o przywrócenie terminu do złożenia wniosku o sporządzenie uzasadnienia oraz odrzucił wniosek o sporządzenie uzasadnienia jako spóźniony. W uzasadnieniu wskazał, że nie można mówić o braku winy po stronie powoda w uchybieniu terminu, gdyż wniosek o sporządzenie i doręczenie uzasadnienia został przez niego nadany nie u operatora pocztowego wyznaczonego.

W zażaleniu na to postanowienie powód wniósł o jego zmianę i przywrócenie powodowi terminu do złożenia wniosku o sporządzenie uzasadnienia wyroku.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Postanowienie odmawiające przywrócenia terminu do złożenia wniosku o sporządzenie uzasadnienia wyroku sądu drugiej instancji nie jest orzeczeniem kończącym postępowanie w sprawie w rozumieniu art. 394¹ § 2 k.p.c. Zażalenie na takie postanowienie złożone do Sądu Najwyższego podlega zatem odrzuceniu na podstawie art. 398⁶ § 3 w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c.

Rozstrzygnięcie wskazanego wniosku ma niewątpliwie wpływ na skuteczność wniosku o sporządzenie uzasadnienia orzeczenia złożonego po terminie do dokonania tej czynności; może ono zostać poddane - na wniosek strony - kontroli Sądu Najwyższego na podstawie art. 380 w związku z art. 394¹ § 3 i art. 398²¹ k.p.c. (zob. m.in. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 28 lutego 2013 r., III CZ 6/13, nie publ. i z dnia 6 czerwca 2013 r., II UZ 23/13, nie publ. Z treści zażalenia wynika jednoznacznie, że skarżący zgłosił oczekiwanie przeprowadzenia takiej kontroli.

Zgodnie z art. 131 § 1 k.p.c. *in principio* sąd dokonuje stronom doręczeń przez operatora pocztowego w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. - Prawo pocztowe (Dz. U. z 2016 r. poz. 1113 i 1250). Przepis ten, w przeciwieństwie do art. 165 § 2 k.p.c., posługuje się określeniem

"operator pocztowy", a nie "operator wyznaczony". Oznacza to, że sąd może skutecznie doręczać stronom korespondencję procesową za pośrednictwem jakiegokolwiek operatora pocztowego (w praktyce z ograniczeniami wynikającymi z umów ramowych o świadczenie usług pocztowych dla jednostek organizacyjnych wymiaru sprawiedliwości), natomiast strona, jeżeli chce mieć pewność wywołania określonych następstw w sferze procesowej, powinna skorzystać z usługi operatora pocztowego posiadającego status operatora wyznaczonego.

Jak wypowiedział się Sąd Najwyższy m. in. w postanowieniu z dnia 23 października 2015 r. w sprawie o sygn. akt V CZ 40/15 (nie publ.), oddanie pisma w polskiej placówce operatora jest także równoznaczne z wniesieniem go do sądu, będące rezultatem wykładni normy prawnej brzmiącej tak samo, jak zawarta w art. 165 § 2 k.p.c.

Podzielając powyższe stanowisko należało stwierdzić, że Sąd Okręgowy nieprawidłowo uznał, że złożenie przez powoda wniosku o sporządzenie i doręczenie uzasadnienia za pośrednictwem operatora pocztowego niewyznaczonego uzasadnia odrzucenie takiego wniosku jako wniesionego po terminie. Dlatego też Sąd Najwyższy uchylił zaskarżone postanowienie w części odrzucającej wniosek o sporządzenie uzasadnienia (art. 398¹⁵ § 1 w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c.).

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji.

kc

jw